

Ziarul, prieten și sfătuitor al țaranului muncitor

Au venit ziarele în sate. Cititorii, mulți, nespuse de mulți la număr, sorb cu nesaț cuvântul scris. Cite frământări nu le desleagă ziarul, cite prețioase învățături nu cuprind fiecare număr nou apărut.

Ziarele de astăzi au față nouă, sînt tribune înaintate de luptă pentru că au drept pildă gloriosul ziar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, „Pravda”, de la a cărei întemeiere se implinesc anul acesta, la 5 mai, 42 de ani. Ziua de 5 mai a devenit ziua presei comuniste.

Ziarul, gazeta sau revista de partid vorbesc oamenilor deschis și despre bucurii și despre neajunsuri. Prin ziar vorbește partidul, vorbesc oamenii. Prin ziare partidul îi învață pe oameni să-și iubească patria, să-și închine întreaga lor putere de muncă înfloririi și întăririi Republicii noastre dragi. În paginile ziarelor și revistelor care apar azi în țara noastră scriu oameni cu diferite înclinații: muncitori, țărani muncitori, medici, învățători, oameni de știință. Ei își împărtășesc bogata lor experiență, critică lipsurile în muncă, fac propuneri pentru îmbunătățirea muncii. Ziarul, gazeta, revista — presa — cum se spune cu un singur cuvînt publicațiilor, au devenit organe de educare a maselor populare pentru opera de construire a unei vieți noi, fără moșieri și capitaliști.

Ciți oameni minunați din agricultură n-au vorbit în paginile ziarelor despre muncile pe care le fac ei în obținerea unor recolte ridicate la hectar? Cînd ar fi putut țaranul muncitor cu gospodărie individuală Năstase Viinoiu din comuna Gh. Lazăr, raionul Slobozia, să-și împărtășească într-un ziar experiența sa despre foloasele întrebunătățirii gunoiului de grajd și ale lucrării pămîntului după regulile agrotehnice? În trecut niciodată. În zilele noastre oricînd.

La cooperativele sătești din raionul Gura Jiului se simt multe lipsuri în privința sprijinirii campaniei de însămînțări. Enache Borțoi a pus mina pe creion și s-a adresat „Științei”. El știe că scrisoarea sa către ziar va ajuta la îndreptarea lucrurilor. Și ca Enache Borțoi sînt mii de oameni simpli care se adresează ziarelor, care apar în Capitală și în multe centre regionale și raionale din țară.

Scriind ziarelor, țărani noștri muncitori cer să li se vorbească despre mărețele înfăptuiri din Uniunea Sovietică, de experiența înaintată a oamenilor sovietici. Masele largi de cititori vor să afle despre ceea ce se întimplă în lume. Cetățenii cinstiți din oricare colt al țării își dau seama că au în presă un mijloc puternic de luptă împotriva așifătorilor la război, pentru menținerea și întărirea păcii.

Cu prilejul zilei de 5 mai, ziua presei comuniste, lucrătorii din presa noastră fac bilanțul activității lor, dau socoteală în fața cititorilor. Colectivele de muncă ale ziarelor socotesc de datoria lor ca zi de zi să-și îmbunătățească scrisul, să scoată ziare iubite și așteptate de cititori.

ALBINA

Revista săptămînală
a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 332

8 pagini — 15 bani

Miercuri 5 mai 1954

1 Mai în Capitala patriei noastre

Soarele însuși parcă a simțit bucuria zilei de 1 Mai. S-a înălțat de dimineață mîndru și darnic, trimițîndu-și razele să zburde în faldurile drapelului, peste bulevardele pe care se îndrepta mulțimea către Piața Stalin. Aici, pe tribune, fluturau steagurile roșii și tricolore. Deasupra tribunei oficiale se înalța un uriaș panou cu portretele nemuritorilor învățători și călăuzitori ai lumii muncitoare. Marx, Engels, Lenin, Stalin.

La ora 9, întîmpinați cu puternice urale, urcă în tribuna centrală, tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Al. Moșgioroș, Miron Constantinescu, Chivu Stoica, gene-

ral de armată Emil Bodnăraș, C. Pîrvulescu, P. Borilă, D. Coliu, N. Ceaușescu, general locotenent Al. Drăghic, M. Dalea, I. Fazekas, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. M. Sadoveanu, L. Răutu, S. Toma, St. Moraru, Gh. Necula. De asemenea, în tribune sînt delegați și invitați de peste hotarele țării, membri ai corpului diplomatic, oameni ai muncii fruntași din industrie și agricultură, învățați, artiști, activiști de partid și de stat, conducători ai organizațiilor de masă, militari, reprezentanți ai cultelor.

După ce fanfara întonează imnurile de stat ale R.P.R. și U.R.S.S., ia cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, vicepreședinte al

Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Mulțimea adunată în piață salută cu urale puternice multe pasaje ale cuvîntării, oamenii muncii arătîndu-și dragostea față de partid și guvern, hotărîrea de a obține noi victorii în dezvoltarea industriei socialiste, creșterea producției agricole și a bunurilor de larg consum, pentru un trai mai îmbelșugat.

PACEA VA BIRUI

Incepe marea demonstrație. Iată trec pionierii, primăvara țării noastre. Un grup de copii urcă la tribuna centrală și oferă buche-

(Continuare în pagina 2-a)

Ruginoasa. O comună printre dealurile Siretului, nu departe de orașul Focșani.

Sinem în ajunul lui 1 Mai, seara, în fața șfătuitorului popular. S-au strîns mulți tineri, bătrîni și femei, cu toții dornici de a afla rezultatul întrecerii patriotice pornită între satele comunei. Într-un colț, moș Gheorghe Ștefan Huțanu din satul Ruginoasa s-a prins la vorbă cu bătrînul Bejan Crăciun din Vascani.

— În satul nostru, bădie Bejan, is oameni vrednici, nu ca cei din Vascani. Și d-ai ieșit-am noi primii — zise Huțanu.

— Da' ce mă Huțane, la noi nu-s oameni vrednici? răspunse Bejan, oarecum supărat.

Văzîndu-i supăra, cei din jur căutară să-l îmbuneze și-l rugară să le mai povestească cîte ceva din trecut, căci moș Bejan Crăciun, la cei peste 75 ani, a văzut și a trăit multe.

— Ehei, — începu moșul —

Moș Bejan întinerește

acum bătrînii se bucură de toată cinstea. Eu, uite, întinereșc. Da-n tinerețele mele adevărate, bătrînii tare mai erau oropiși și batjocoriți. Cînd argații bătrîni nu mai puteau ține pasul, la coasă, cu tinerii, Strătoaia — fosta moșieria, îi alunga pe drumuri. Dar azi și eu, și moș Huțanu, învățăm agrotehnica. N-a fost el primul din comună care-a făcut polerizare artificială la unele culturi? N-a cules el mai mult ca alții, dînd patru prașili la porumb?

Pe nesimțite, bădia Bejan trecu să povestească despre noile construcții din satele Rediu, Dumbrăvița sau Ruginoasa, școala, dispensarul și șfătuitorul popular, despre munca unor țărani fruntași și codași din comună. A amînit cum anul trecut Virtosu Ion, a făcut mușuroitul porumbului, iar toamna era nespuse de supărat cînd de pe 50 art a strîns

o recoltă de cîteva coșuri, pe cînd vecinul său de hat, Ion Krech a cules de pe un teren la fel de mare, aproape 1.500 kg.

Tot supărat să fie Virtosu și la toamnă, dacă o mai face mușuroitul, ca dealțul și Podeanu Teodor, Costache Ilieaței sau Dumitru Grigore Moisiuc, care în seama zilelor pe stil vechi, iar toamna culeg tot recolte ca pe vremuri, sărace și puține.

Între timp pe tabla de onoare fuseseră așifate rezultatele întrecerii. Acum se știa că Demostene Apetrei, un tînăr care de ani de zile se află tot printre fruntași, a însămințat cartofi iarovizați în cuiburi așezate în pătrat, iar Vasile M. Axinia, ca și Altman Gh. Costache și Lupu Vasile Costache, și-au însămințat porumbul în cuiburi așezate în pătrat.

Tirziu de tot, cînd stelele încep să strălucească pe cer, moș

Bejan Crăciun se îndreaptă spre satul său. Tovarășul său de drum, tînărul Jude Constantin, care de curînd a terminat armata, îi povestește despre felul cum își muncesc bătănenii pămîntul — căci pe acolo își făcuse el cătania — despre realizările colectivizatorilor, despre recoltele mari și despre multe alte lucruri noi. Cînd a auzit uncheșul că la porumb s-au obținut recolte de peste 4.000 kg. la hectar, a început să zimbească.

— Dar ce crezi, măi nepoate, că la noi nu se pot obține recolte mari? Uiți că anul trecut Rotaru Ștefan a luat de pe 14 prăjini peste 9.500 kg. sfeclă? Și ca el putem și mulți, dacă muncim mai cu chibzuință. Atîta vreme cît învață și muncește mai bine de la o zi la alta, omul întinerește. De asta zic și eu că întinereșc!

L. BOBOCEA

Ziarul e un învățător bun

Un ajutor prețios l-am primit în munca mea de brigadier legumicol, citind o seamă de materiale legate de metodele înaintate de cultivare a legumelor, apărute în ultima vreme în ziarul „Scinteia”. Articolele au fost scrise limpede, pe înțelesul nostru, al țărănilor, și am învățat din ele multe lucruri însemnate în legătură cu felul în care trebuie să muncesc pământul, pentru ca să obțin recolte bogate la hectar. Și asemenea mie, au învățat și ceilalți colectivisti ai gospodăriei noastre colective.

Nu de mult tehnicienii ne-au sfătuit să irigăm terenul legumicol al gospodăriei cu apă din riul Bega. Cu toate că toți ne-am dat seama că irigarea terenului va asigura recolte bogate, totuși s-au ivit tot felul de discuții. Unii colectivisti spuneau că trebuie să pornim de îndată la amenajarea terenului, alții se împotriveau, spunând că nu-i momentul să cheltuim bani și zile-muncă pentru aceasta. Un timp păreriile colectivistilor au fost împărțite fără să ne putem hotărî într-un fel. Iată însă că în acea vreme a apărut un articol în ziarul „Scinteia”, care ne-a scos din incurcătură. Se vorbea acolo tocmai despre foloasele irigării terenurilor legumicole și se arăta clar ce lucrări trebuiesc făcute pentru aceasta. Și ca un bun sfătuitor, ziarul ne-a ajutat să ne hotărîm spre binele nostru. În zilele următoare colecti-

viștii au început amenajarea terenului pentru irigații, pe o suprafață de 2,50 hectare din cele 24 pe care le are gospodăria.

Ziarele ne-au arătat în același timp și cât de importantă este munca noastră. Ne-am dat seama că este necesar să cultivăm cât mai multe legume pentru ca din surplus să dăm oamenilor muncii cantități tot mai mari de legume. Am citit în legătură cu aceasta, articolul de fond din ziarul „Scinteia”: „Pentru intensificarea contractărilor de legume și zarzavaturi” apărut în luna martie, care vorbea despre importanța contractărilor. Un ajutor prețios pe care ni l-au dat ziarele a fost și acela al împărtășirii minunatei experiențe a colhoznicilor sovietici.

Pe noi, colectivisti din Săcălaz, zărele ne-au învățat și ne învață că nu-i destul ca omul să fie harnic. Alături de harnicie se cere știință. Așa zicem noi, colectivisti: dacă punem știința lângă harnicie, o să ne înflorească patria, iar noi, curind, cât de curind vom fi oameni bogați.

Multe învățăm noi țărăni, din ziare. Pentru aceasta noi zicem că ziarul e un învățător bun.

DAVID TULBURE

membru al gospodăriei agricole colective „Nikos Beloianis” din comuna Săcălaz, raionul Timișoara

In atenția căminelor culturale

În perioada 22—30 aprilie a.c. au fost trimise căminelor culturale conferințele:

- Plantatul răsadurilor și lucrările de îngrijire a culturilor de legume;

- Foloasele comerțului de întîmpinare;

- Mecanizarea lucrărilor de îngrijire la plantele prășitoare, sporește producția la hectar;

- Creșterea forței și prestigiului internațional al U.R.S.S.

În cursul lunii mai se vor trimite căminelor culturale următoarele conferințe:

- 9 mai ziua victoriei;

- Îngrijirea culturilor prășitoare (porumb, cartof, sfeclă de zahăr, floarea soarelui);

- Pădurile patriei noastre;

- Cum să îngrijim culturile de bumbac;

- Creșterea și întreținerea păsărilor de curte;

- Plantarea de vară a cartofului;

- Să valorificăm prin cooperativă cât mai multe produse ale gospodăriilor noastre.

Căminul cultural din Poiana de Sus se pregătește pentru concurs

Chiar de nu sînt în echipa de cor, teatru, ori dansuri, țărăni muncitori din Poiana de Sus, raionul Răcari, vin la căminul cultural să-și vadă feciorii cum se pregătesc pentru cel de al treilea concurs al artiștilor amatori. Nu rareori îi vezi pe bătrîni îndemnîndu-și sau muștrîndu-și feciorii de parcă ei ar fi instructorii echipelor artistice.

— Măi Nicolae, de ce nu pui mai mult suflet în jocul tău? De m-ar mai ține puterile, de-aș mai fi tînăr, ți-aș arăta eu cum se joacă.

Privind cu cită siguranță dirijează învățătoarea Ioana Iancu corul format din 60 persoane, ascultînd ce frumos răsună cîntecul ce-l execută, ai crede că nu ești în sala căminului cultural „1 Mai” din Poiana de Sus, ci în sala de concert a Ateneului R.P.R. De altfel artiș-

ții amatori din Poiana de Sus sînt cunoscuți pentru măestria cu care cîntă și dansează nu numai în București. Anul trecut în luna lui august, pe scenele Festivalului au răsănit cu vioiciune și proșpețime cîntecele corului căminului cultural din Poiana de Sus, iar jocurile populare românești, executate de echipa de dansuri, au fost răsplătite de bucurășteni și oaspeți cu ropote de aplauze. De la Festival tinerii artiști amatori ai căminului cultural „1 Mai” din Poiana de Sus s-au întors în sat cu 7 diplome.

Și cele 3 echipe de jocuri se pregătesc de zor. Ele repetă aproape în fiecare seară dansurile și jocurile ce le vor prezenta în cadrul concursului. Echipele sînt conduse de elemente talentate, ca Elena Vlăde, Făcaru Gheorghe și Tache Niculescu. Ele vor să reprezinte cu cinste comuna lor la concurs, din etapă în etapă, pînă la București.

În timp ce se pregătesc pentru concurs, echipele artistice ale căminului cultural din comuna Poiana de Sus nu uită nici de sprijinirea campaniei însămințării de primăvară. Din luna martie și pînă acum au dat peste 7 festivaluri artistice legate de muncile agricole.

Titu Nicolescu
corespondent

1 Mai în capitala patriei noastre

(Urmare din pagina 1-a)

te de flori conducătorilor partidului și guvernului. Trec apoi, în sunetele Marșului Partizanilor, gărziile muncitorești, în pas cadențat. Acești reprezentanți înarmați ai clasei muncitoare, dintre care mulți au luptat cu eroism în august 1944 pentru eliberarea țării din robia fascistă, întruchipează marea unitate dintre partid, guvern și popor, hotărîrea poporului nostru de a apăra înfăptuirile și cuceririle sale.

Defilează acum elevi și eleve din Școlile Rezervelor de Muncă, muncitorii pricepuți de mîine. Iar după ei se revarsă în piață, marea de oameni ai muncii din fabrici, instituții, din satele din preajma Bucureștiului. Ei poartă panouri pe care sînt înscrise înfăptuirile în cinstea zilei de 1 Mai.

Coloanele trec necontenit. Manifestanții strigă în cor lozinci în

care se vede dragostea de pace a poporului nostru, hotărîrea de a lupta pentru apărarea păcii. Miile și miile de oameni ai muncii ce trec prin fața tribunelor își manifestă dragostea și recunoștința față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea noastră, cetatea cea mai puternică a păcii în lume. Poporul nostru este alături de toți oamenii muncii de pe glob care luptă împotriva ațîțătorilor la război, pentru pace în Indochina, pentru interzicerea folosirii armei atomice și a tuturor armelor de ucidere în masă.

TRĂIASCĂ ALIANȚA FRĂTEASCĂ DINTRE CLASA MUNCITOREȘI ȘI ȚĂRĂNIMEA MUNCITOREȘI.

Pe sute și sute de pancarte era înscrisă această lozincă. Oamenii muncii sînt hotărîți să îndeplinească mărețele sarcini trasate de ple-

nara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, să asigure sporirea producției agricole. Muncitorii uzinelor „Tudor Vladimirescu”, „Sămănătoarea” și altele au produs de curînd noi tipuri de mașini agricole, trimit la sate mai multe unelte care să ajute pe agricultori să obțină roade bogate pe ogoare. Reprezentanții țărănimii muncitoare care au luat parte la demonstrația de 1 Mai, muncitorii din S.M.T. și gospodării agricole de stat, au exprimat hotărîrea oamenilor muncii de la sate de a termina grabnic însămințările, după metodele agrotehnice înaintate și de a respecta agrominimul la îngrijirea culturilor.

Prin întreaga sa desfășurare, manifestația de 1 Mai a dovedit că poporul nostru merge hotărît înainte pe drumul păcii și socialismului, pe calea luminată de partidul clasei muncitoare.

De ce se usucă pământul?

În pământul neafinat se formează niște canale mici, ce nu se pot vedea cu ochiul liber, numite vase capilare. Prin aceste vase apa provenită din topirea zăpezii sau din ploii se ridică la suprafața solului, transformîndu-se apoi în aburi. Așa se usucă pământul. De aceea, primăvara, imediat ce se poate intra pe ogor, arăturile a-dînci de toamnă se grăbează sau se așinează cu cultivatorul. Prin grăpare se înlătură scoarța pământului și se distrug vasele capilare, prin care apa vine la suprafață.

Pentru a înțelege mai bine cum circulă apa în pământ, fiecare țărăni poate face o mică experiență. Se ia o bucată de zahăr și se înmoaie cu un colț în apă. În scurt timp apa se ridică în bucata de zahăr umezind-o complet. Dacă deasupra bucății de zahăr se pune un strat de zahăr pisat, se va vedea că apa urcă numai pînă la acest strat, care va rămîne uscat. De ce nu urcă apa și-n stratul de zahăr pisat? Fiindcă vasele capilare au fost distruse.

Faptul că distrugerea vaselor capilare păstrează umezeala solului nu înseamnă că ele nu sînt de loc folositoare. În pământul poros, în cel nisipos, apa s-ar duce spre adîncimi dacă n-ar fi vasele capilare ale solului care o împing la suprafață. Gospodarul care cine știe din ce motive nu și-a arat adînc ogorul toamna și face arătura primăvara, trebuie să tăvălugească locul, apoi să treacă cu cultivatorul, așinînd pământul doar pînă la adîncimea la care seamănă. De ce-i bine să facă aceste lucrări? Arînd la 20—25 cm., vasele capilare s-au distrus în parte pînă la această adîncime. Deci vasele capilare fiind distruse, apa nu va veni pînă la 5—7—10 cm. adîncime, la care se seamănă multe plante. Tăvălugînd pământul, se formează din nou vasele capilare distruse prin arat, iar prin așinare cu cultivatorul, sînt distruse vasele capilare de la suprafață, lăsîndu-le numai pînă la adîncimea la care însămințează. Pe lângă formarea vaselor capilare distruse, tăvălugitul mai are și rostul de-a crea un pat germinativ semînței. La arăturile făcute toamna nu mai e necesar tăvălugitul, fiindcă atît vasele capilare cît și patul germinativ se formează de la sine. Este însă strict necesară așinarea solului pentru distrugerea vaselor capilare la suprafață.

Vasele capilare formate la suprafața solului trebuie distruse și-n timpul creșterii culturilor. Cînd porumbul, de pildă, e mare și are nevoie de mai multă hrană, pe care, după cum știm i-o aduce apa, e bine ca să fie prășit ori de cîte ori pământul prinde scoarță. Greșesc acei gospodari care-și prășesc culturile numai atunci cînd le năpădesc buruienile. Și mai necesar este prășitul în verile secetoase. Nu degeaba eroii romanului „Secerișul” al scriitoarei sovietice Galina Nicolaeava spun că un prășit bun face mai mult decît o ploaie.

Iată de ce fără așinarea solului înainte de însămințat, fără prășitul culturilor, deci fără distrugerea vaselor capilare de la suprafața solului, nu se pot obține recolte mari.

Oameni noi — metode noi

Comuna Belinț din raionul Lugoj este o așezare cu gospodari harnici, chibzuși. Casele arătoase, bine zidite, acoperite cu țiglă roșie, ca și ulițele curate și bine întreținute, îi dau un aspect curat și îngrijit.

Să cuprindem cu privirea câmpurile întinse ale comunei și să surprindem câteva din minunatele realizări ale muncii rodnice depuse de colectivități, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale.

Să ne oprim în hotarul comunei Belinț, pe taratele vâștilor colectivități din Chizătău. Aici, însămințările la toate culturile de primăvară s-au isprăvit. De curind colectivității au semănat porumbul după metoda cuiburilor așezate în pătrat, iar acum au pornit la îngrijirea culturilor de primăvară.

De asemeni, și colectivității din comuna Belinț, din vecinătatea Chizătăului, au însămințat o suprafață însemnată de porumb în cuiburi așezate în pătrat.

În comuna Belinț am găsit și numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale, care au pornit cu încredere la aplicarea regulilor agrotehnice.

Să poposim la gospodăria lui Pătruca Constantin, un țaran muncitor cu gospodărie individuală. El pune mult temei pe metodele agrotehnice. Iată-l trebăluind în grădina casei sale, printre copaci împodobiți cu cununi de flori proaspete.

— Vrei să-mi furi secretul? — mă întrebă el în glumă, văzându-mi privirea ațintită asupra cubulețelor de pământ pe care le lucra cu multă atenție. — Iată, încerc o nouă metodă de cultivare a legumelor în ghivece nutritive. Fac experiență cum s-ar zice. Căci de multe ori când cîlesc prin cârși despre o nouă metodă agrotehnică care mă interesează, nu mă las până n-o încerc și eu... Și încep să-mi explic cu mult interes că prin metoda ghivecelor nutritive se asigură legumelor hrana nece-

sară dezvoltării lor, obținându-se astfel recolte mai timpurii și mai bogate. Vorbea cu alita pricepere și siguranță, încât mi se părea că mă aflu în fața unui profesor îndrăgostit de lecția pe care o predă elevilor săi.

— Anul acesta am semănat 60 ari cu cartofi după metoda cuiburilor așezate în pătrat — îmi spuse el în continuare. — Mi-am pregătit terenul așa cum am cilit în broșurile agrotehnice și cum am auzit la consfătuirea cultivatorilor frunțași din raionul Lugoj.

Terenul pe care am semănat acum cartofi, l-am dezmiriștit prin luna iulie la 8—10 cm. adîncime. Toamna, cînd am văzut că frunzele îngălbenesc, am intrat cu plugul și l-am arat adînc. Primăvara, am făcut o nouă arătură la 10—12 cm. adîncime și am dat cu pleavă bogată pe brazdă ca să se mențină umezeala în pământ. Pe la începutul lui aprilie am marcat terenul cu marculatorul și am făcut cu sapa la fiecare întretăiere a liniilor câte un cuib. În aceste cuiburi am semănat cartofii și am pus peste ei mrană, pe care am luat-o de la stîna de oi. Mrană am făcut-o platformă încă din luna ianuarie și am lăsat-o să fermenteze. După ce am semănat cartofii, am trecut odată cu grapa peste ei.

Muncind cu chibzușă pământul, Pătruca Constantin va culege în toamnă roade bogate, care-i vor îndestula casa. Și ca el și Bariu Ion, țaran muncitor cu gospodărie mijlocie, care și-a semănat anul acesta cartofi și porumb în cuiburi așezate în pătrat, va culege de asemeni roade bogate, căci cu aceeași încredere ca și Pătruca Constantin aplică metodele agrotehnice.

O singură zi să stai în mijlocul țărănilor muncitori din Belinț. Ai să-ți dai seama că cei care aplică metode noi de muncă sînt ei înșiși oameni noi.

DOINA ILIESCU

Ar trebui să ia pildă

Cu toate că iarna a fost foarte aspră și de lungă durată prin părțile noastre și a îngreunat muncile câmpului, multe comune din raionul Iași au reușit nu numai să realizeze planul de însămințări, ci chiar să-l depășească. Exemplu în această privință sînt comunele Cîrpiți, Ciurea și Tomеști.

Dar în raionul nostru mai sînt și comune în care muncile câmpului sînt cu mult în urmă. Printre ele se numără Romanești, Fintinele, Vlădeni și Roșcani. Care sînt motivele care au făcut ca aceste comune să fie codașe? Pentru a răspunde la această întrebare voi arăta felul în care se muncește în comuna Vlădeni.

În primul rînd nu toți sătenii s-au pregătit să însămințeze cu semințe selecționate, datorită faptului că centrele de selecționare din comună nu au funcționat bine, iar reparatul atelajelor și uneltelor agricole a întârziat cu mult.

O altă greșală este aceea că

cele învățate la cursurile agrotehnice cu privire la metodele noi nu au fost puse în aplicare. Astfel, în toată comuna nu s-au însămințat decît 2,35 hectare de porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Trebuie să dea de gîndit felul în care muncesc chiaburii Cacniță Nicolae, Nighină Domnica, Popa Gheorghe, Spătaru Gh. sau alții, care n-au pus sămință bună în pământ și au început să are și să însămințeze tîrziu, atunci cînd „soarele pîrjolește a primăvară”. De asemeni în comuna Vlădeni nu s-au luat măsuri din timp pentru folosirea tuturor atelajelor din comună. Frunțașii Orhei Gh., Ionescu Gh., Mazilu C. Constantin și alții nici nu au fost popularizați. Se știe că popularizarea frunțașilor la panoul de onoare dă îmbold în muncă și altora.

Mai trebuie arătat apoi faptul că în comună există un S.M.T. Însă nu a fost dusă muncă de lămurire despre avantajele arăturilor

cu tractorul. Așa se explică de ce puțini au fost cei care au încheiat contracte cu S.M.T.-ul. Toate acestea, ca și lipsa de sprijin față de noua întovărășire din comună, ar trebui să dea de gîndit comitetului executiv al sfatului popular al comunei Vlădeni și în special tovarășilor Chipac Anton, președintele sfatului și Lătăianu Vasile, agentul agricol care îndeamnă să se lucreze după metode „din bătrîni”. Comuna Vlădeni ar trebui să ia exemplu de la comuna Cîrpiți (președintele sfatului, Nae I., agentul agricol Răuț Gh.) — comună frunțașă pe raion — care și-a îndeplinit planul în proporție de 102,50 la sută, sau comunele Golăești și în special Voinești, unde, cu toate că pământul e mai puțin rodnic, iar mijloace de lucru mai puține, totuși ele se numără printre primele pe raion, iar noile metode agrotehnice sînt popularizate tot mai mult.

BOGUȘ VICTOR

șeful secției agricole raionale Iași

Frunțași din comuna Hida raionul Jibou

Dragostea cu care a muncit tractoristul Popan Zenovie, de la gospodăria agricolă de stat, a dat roade. El a izbutit să depășească în fiecare zi norma la însămințările de primăvară, cu 50 la sută.

Fiecare colectivist cunoaște și prețuiește așa cum se cultivă, munca ciobanului gospodăriei „Drum Nou”, Mihai Ardeleanu.

Aplicînd cele mai înaintate metode sovietice, el a ferit șeptelul de orice mortalitate și a contribuit din plin la creșterea avutului obște al colectivei.

Țărăni muncitori din Hida sînt tot timpul grija oficiului sanitar, comunistul Jurjea Vasile, pentru sănătatea lor. El a primit de curînd o mențiune, ca răsplătă a muncii sale pilduitoare în slujba poporului.

Au isprăvit însămințările

Mare bucurie a cuprins inima fiecărui colectivist cînd s-a anunțat în seara aceea că toate însămințările de primăvară de pe întreaga suprafață a gospodăriei lor „Secera și Ciocanul” din comuna Cheglevici, raionul Sînnicolaul Mare, au fost terminate. Din cele 88 hectare cu porumb, 57 au fost însămințate în cuiburi așezate în pătrat.

Antrenați în întrecere socialistă, munca s-a desfășurat plină de însuflețire. În chip deosebit s-au evidențiat colectivității Frînghiule George, Moraru Iosif, Bodri Elena, Petra Bocioșiu și alții. S-a folosit fiecare clipă bună de muncă la însămințat, dar nici celelalte munci nu au rămas în urmă. Pînă la 27 aprilie se prășiseră 12 hectare cu usturoi și ceapă.

Beu Ioan
corespondent

Au învins bruma

Anul trecut, pe la începutul lui mai, mă aflam prin grădinile și viile celor 7 coline ale Ieșilor. În livezi, pomii începuseră să se îmbrace cu plăpînde flori, iar în grădinile de legume se așternea covor viu de gingașe plante. Stăpînii lor știau că e vremea să apară primejdia brumelor, sau a sfinților de gheață, cum le mai zic ei — și ca atare s-au înarmat din plin ca să lupte cu natura pentru a salva tinerele plante de la moarte.

...Intr-una din zilele călduroase, dar bintuite de un vînt uscat, s-a răspîndit ca fulgerul vesteă printre cultivatori că va cădea, peste noapte, brumă. S-a aflat aceasta de la oamenii de știință ce sprijină agricultura. Eu am plecat pe dealul Copoului. Aici mulți țărani gospo-

dari și-au pregătit grămezi de gunoi cu vreascuri și paie, depărtate la 5-6 m. una de alta. Cei cu grădini mai mici și-au pregătit citeva mobile de paie, pentru a le împraștia apoi pe răzoarele de legume. Dar mai erau unii care așteptau vreo binecuvîntare de sus, care să le ferească de o așa ciumă culturile lor

de fasole, castraveți, roșii sau vinete. Cu aceștia am avut mai mult de furcă pînă i-am făcut să-și măture gunoaiile din ogradă, cu care să facă grămezile. Astfel am străbătut comuna Copoului, iar cînd

am ajuns lingă Iași, un agent agricol încă se mai trudea cu un țaran, ajutîndu-l să facă grămezi pe cărările livezii și viei.

Se inserase, cerul era senin și frigul se lăsă deodată. Dar au început să se înalțe norii de fum. Țărăni au dat foc mobilelor de gunoi acoperite cu un strat subțire de pământ, pentru a ține fumul pînă dimineață. Ei au veghiat și noaptea și astfel și-au salvat de la moarte plântuțele. Au învins bruma.

Anul acesta sosește iar primejdia brumelor, mai ales că pământul e destul de umed. Dar țărăni nu vor păgubi dacă vor ști să aperse grădinile, livezile și viile cu perdele groase de fum.

Inginer
VERONICA DRAGUȘANU

Plevna

— fragmente —

9 Mai 1877. Impreună cu soldații ruși am înfruntat prin luptă asupra turcească, câștigând independența noastră de Stat.

9 Mai 1945. Pe cîmpul de luptă au răsunat salvele Victoriei.

Poporului rus, vitejilor ostași sovietici eliberatori, le este închinată poezia „Plevna“.

*Iarna, povestea bunicul
despre vremea de demult.
Imi plăcea să stau s-ascult.
Undeva torcea pisicul.
Noapți și nopți dac-ăși și stat
tot nu m-ăși și săturat.*

*„Voi să țineți, toată viața,
minte cîte vi le spun —
c-am trecut prin foc și tun,
glodul l-am călcat și ceața.
Iată dar — să-mi dreg doar glasul —
despre Plevna cum e cazul:*

*Noi veneam din fund de țară,
opincarii de la pluguri.
Boii, de cu primăvară
ni-i lășaserăm în juguri,
că erau la Turci cu droaia
la Vidin și Turtucaia.*

*Infruntînd amar năcazul
i-am trecut răbdării vadul
și la Grivița lui Iadul.
Para ne ardea obrazul.
Singerau printre ghiulele
romineștile drapele.*

*Drag ni-era de țară nouă,
gînd aveam numai la ea.
Turcu-n lanțuri o ținea.
Unul ne luptam cu nouă
că-ndejuns ne-a fost gîrbaciul
porții să-i plătim haraciul.*

*Dar acu-l aveam pe Rusul,
frate bun, ca să ne-ajute.
Din redute în redute
înfruntarăm crunt obuzul.
Și-am dus greul împreună
și-n arșiță și-n furtună.*

*N-am să uit pe unul Mitia —
strașnic om era — mi-a spus:
— „Frîntă-i Plevna, însă nu-s
alte Plevne? Sint atîtea!
Că boerii-n orice țară
cîte-o Plevnă-și ridicară“.*

*Drept grăia, Rîvneam lumină
Și dreptatea am dorit-o.
Plevna noi am cucerit-o
prin măcel, prin foc, prin tină.
Insă Plevna de acasă,
cum a fost, așa rămasă!*

*Noi săracii-am dus năcazul,
Pe grumaji, războiu-am dus
Iar boierii sint tot sus,
ne tot viră-n jug grumazul.
Și din zori pînă-n chindie
doare jugul pe moșie.*

*Ni-s opincile tot sparte...
Feții mei, nepoții mei,
steagul dus de străbunei,
voi să-l duceți mai departe.
Poate-i dat să-nfrîngeți voi
Plevna răilor ciocoi“.*

*„Astfel povestea bătrînul...
Imi plăcea să stau, s-ascult,
cum luptase mai de mult,
Rusul frate cu Românul.
Vreme-i scursă de-atunci multă...
Azi spun eu, Pruncii m-ascultă:*

*„Am purtat în Tatra steagul,
tot alături de-un Rus,
prin furtună, prin obuz,
și ni-i liber azi meleagul.
Azi de-abia e sfărîmată
crunta Plevnă de-altădată.*

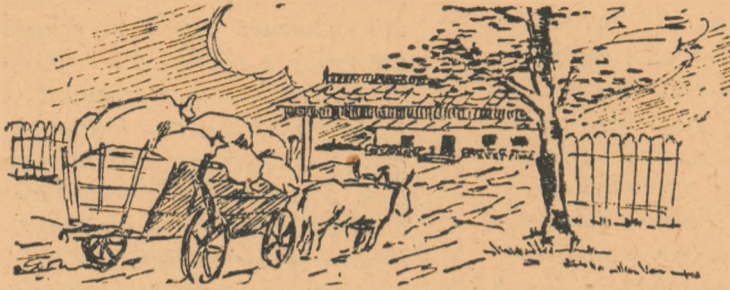
*Cu Sovieticii-mpreună
batem astăzi drum spre soare,
noi, nepoții celor care
înfruntat-au grea furtună
să ne dea neațirnare.
Batem, batem drum spre soare“.*

Un om norocos

Oamenii zic că Petru Iovici e un om norocos. Așa zic oamenii din Covăsînțul Aradului. Dar nu toți oamenii grăiesc așa. Numai unii. Asta-i părerea lui Mihai Bușa, Luca Costan, ca să nu mai vorbim de părerea lui Simion Bezovan al lui Nicuță. Simion asta spune că lui Petru Iovici i-au prezis ursitoarele ca din piatră seacă să scoată cucuruz cît cotul; că cerul ori se mi-luie ori nu se mi-luie cu ploaie, nu-i bai; și cînd plouă și cînd

pămînt, da' nu are noroc.

Cade-se acum, fără vorbă lungă, să vă spun dacâ Petru Iovici are noroc, ori ba. Mai întii trebuie spus că baci Pătruț e un om harnic. Dar nu-i harnic numai cînd strînge bucatele. Oamenii zic că de trece o zi și Petru Iovici n-a făcut vreo trebușoară, noaptea nu poate dormi. Unii dintre săteni se miră de mîinile lui baci Pătruț. E știut: toți oamenii au mîini. Și mulți au mîini har-

nu plouă, în holdele lui Petru Iovici musai să crească bucatele. Simion e tare necăjit. Lui niciodată nu-i rodesc holdele. Dacă plouă, e rău. Pe holdele lui Simion crește cucuruzul pînă la briu, iar buruienile pînă la subțiori. Dacă nu plouă iar e rău. Pe holdele lui Simion, moare cucuruzul mînteaș după naștere. Așa stînd lucrurile, Simion Bezovan al lui Nicuță stă și cum-pănește rostul vieții.

— Alții cu avere, alții cu noroc.

Dar pentru ca să fim oameni cinștiți, să învețe și alții, se cere să arătăm norocul lui Petru Iovici. Mai întii să vă spun cum e baci Petru la în-fățișare: e un om voinic, în putere, cu ochii verzi și fruntea lată, cu obrazul cum e lubenita la miez. Veți zice: asta trăiește bine. Chiar așa, deși are pămînt, nici prea mult, nici prea puțin: patru hectare. Mai are doi cai și o vacă. Atît.

Vorba că Petru Iovici are noroc, umb-lă prin Covăsînț de mai mulți ani, dar mai cu seamă unii covăsînțeni vorbesc despre norocul lui baci Pătruț de vreo doi ani în-coace. Păi n-ați auzit? Acum doi ani a fost secetă mare pe la Covăsînț. Tinjea mătasea cucuruzului după un strop de apă. A fost greu. Bietul Simion! Numai el știe cum a tras anul de coadă în vremea aceea. Dar nu în toate ogoarele a tinjit, cerînd apă, mătasea cucuruzului. Nu. Traian Farcaș a lucrat bine. Petru Iovici așisderea.

Să vă spun ce bucate a cules baci Pătruț anul trecut? Las', mai bine să vă spună el. — Cucuruz zici? Patru mii chile boabe la hectar. Grîu? Trei mii chile la hectar. Hei, să fi fost aici cînd duceam cucuruzul. Zece cocii lungi, bolînde, am dus. Se uita lumea la mine ca la minune. Și Traian Farcaș a lucrat bine. Ca mine. Mihai Bușa, care mi-e neam și vecin, se mira cu ochii și zicea din gură: „Mă Petre, tu ai atîta noroc cîte frunze are pădurea“. Eu m-am rîs. I-am arătat mîinile, adică am vrut să-i spun că-s harnic; am dus dreapta la frunte, ca să-nțealegă că am și cap. El, cît mi-e de neam, da' s-a cam supărat. Mi-a spus că și el are mîini, cap,

prea zdraveni, dacâ lași un singur fir, ai doi și trei știuleți de-un cot. Simion Bezovan al lui Nicuță sapă cucuruzul numai odată. Și Simion are minimele lui agrotehnice. El face prima și ultima prașilă cînd încep grînele să se aurească. Acuma, să fim drepti: toamna, la cules, Simion de pe pămîntul lui nu duce doar o singură roabă de cucuruz ca 'a'a din zicală, dar nici o cocie zdrăvănă. Vedeți cum e baci Simion Bezovan al lui Nicuță? Iși face rău cu voia. Lucrează la chiabur pe nimica toată și dacâ-i mai rămîne o țirucă de vreme, cînd Traian Farcaș și Petru Iovici și alți covăsînțeni harnici ascut coasa pentru seceriș, se duce și el să facă primul săpat al cucuruzului. Și toamna, cînd Petru Iovici și Traian Farcaș duc care și cocii de bucate, baci Simion Bezovan al lui Nicuță dă din cap și zice că... n-are noroc.

Dar să ne întoarcem la frunțașul nostru, baci Pătruț Iovici. Știți cum trăiește? Anul trecut a tăiat doi porci de patru sute de chile. Așa mi-a spus el. Așa mi-au spus oamenii. Are o vacă de toată mîndrețea. 21 litri de lapte îi dă la zi. Neamurile îl întreabă:

— Mă Petre, de ce fată vaca ta în fiecare an? Ii dai sare multă?

Cineva se repede cu părerea.

— Nu, Pătruț are noroc la vaci. Așa-i el norocos.

Baci Pătruț ride din toată inima.

— Mă fraților, vaca-i proastă ca toate dobitoacele, da' stăpînul vacii trebuie să aibe cap bun. Eu cresc vaca după știință.

O muiere oftează și se uită către cer.

— Eh... nici dumnezeu nu-i darnic deopotrivă cu toți oamenii.

Baci Pătruț iară ride:

— De ce oftezi și te uiți la cer?

— D-apoi de ce să nu mă uit?

— D-apoi uită-te la cer, nu zic ba, da' uită-te și la ugerul vacii, că-i săracuț în lapte. De ce nu-i faci masaj înainte de muls?

Baci Pătruț ar ma' sta la taifas cu muierea dar n-are vreme. Se face o fîntînă pe cîmp. De-aia nu mai stă cu muierea la taifas.

— Mă duc, că n-oi putea dormi la noapte.

— N-ai somn? Întreabă muierea îngrijorată.

— Dacâ nu pun umărul la fîntînă, n-am.

Așa-i baci Pătruț. Dacâ nu ajută satul să propășească, nu se simte om. Eu aș mai fi stat la taifas cu baci Pătruț, dar el cînd are treabă, poate să fie cine-o fi, își vede de-a-cel lui.

Știți cum sint semănăturile lui baci Pătruț? Mîndre și sănătoase. Numai cucuruzul nu-i răsărit. Acuși răsare. Că-i pus la vreme și după știință.

Imi pare bine că am fost la Covăsînț. Nu de alta, dar am întîlnit un om norocos.

GEORGE CIUDAN

Din Patria Constructorilor Comunismului

Bogăția aurului alb

Pe plantațiile de bumbac ale unui colhoz din Uzbekistan

Colhozul „Kaganovici” are 2.200 hectare de pământ irigat, din care bumbacul a ocupat în anul 1953 o suprafață de 1.313 hectare. Cultivatorii de bumbac au muncit cu mult avânt și au obținut la fiecare hectar câte 3.800 kilograme de bumbac brut. Colhozul a livrat statului 5.000 tone bumbac, adică cu 800 tone mai mult decât în anul 1952. Acesta a fost primul răspuns al colhoznicilor noștri la Hotărîrea plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. Specialiștii au făcut socoteala că din bumbacul livrat de colhozul nostru se pot produce pînă la 18 milioane metri de țesături, 500 tone de ulei și 1.000 tone de turte oleaginoase. Bumbacul este bogăția căreia i se spune pe drept „aurul alb”.

Dacă în anul 1952 venitul bănesc al colhozului s-a ridicat la 16 milioane ruble, în anul 1953 s-a obținut un venit de circa 20 milioane ruble, din care 16,4 milioane ruble de pe urma culturii bumbacului și 3,65 milioane ruble din alte culturi. Colhoznicii au căpătat pentru fiecare zi-muncă peste 19 ruble în numerar și câte 3,15 kg. grâu. Colhoznica Klementova, de pildă, a căpătat pentru zilele-muncă prestate de ea 10.500 ruble, iar colhoznica Hamrahon Turahujdaeva 11.500 ruble. Ele au căpătat de asemenea o mare cantitate de grâu și legume. Mecanizatorii realizează și ei cîștiguri mari.

Colhozurile din Uzbekistan, realizînd asemenea venituri, rezervă mijloace însemnate în scopuri economice și culturale. Satul nostru se află în etapă. Noi avem acum un

club minunat, unde funcționează cercuri de artiști amatori, avem o școală de 7 ani și una de 10 ani, un spital, o casă de naștere, o creșă bună și un post de radioamplificare. Colhozul nostru este electricizat.

Partidul și guvernul, îngrijindu-se de bunăstarea poporului, ne ajută să dobîndim noi succese. După plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S., comitetul de conducere al colhozului a întocmit împreună cu activul colhoznic un plan pentru îmbunătățirea muncii în toate sectoarele de gospodărie a colhozului. Se dă o mare atenție organizării muncii. La noi s-au format cadre bune, care cunosc la perfecție agrotehnica bumbacului. Șefii de brigăzi, de pildă, lucrează în acest domeniu de câte 16, 18, 19 ani. Ei au căpătat o bogată experiență în conducerea brigăzilor și în agrotehnica bumbacului. Noi pregătim și cadre tinere,

care lucrează de pe acum bine. Am hotărît să mărim brigăzile cultivatoare de bumbac. Comitetul de conducere al colhozului a ajutat fiecare brigadă să-și amenajeze o bună tabără de cîmp, cu telefon și radio.

În obținerea de recolte mari și organizarea tuturor celorlalte ramuri ale colhozului joacă un rol hotărîtor stațiunea de mașini și tractoare.

În prezent la noi se desfășoară pe scară largă întrecerea socialistă între brigăzile cultivatoare de bumbac și mecanizatori, pentru obținerea de recolte mari.

La noi principala cultură este bumbacul. Noi ne gîndim cum să sporim recoltele de bumbac la hectar. O importantă rezervă pentru mărirea recoltelor globale de bumbac va fi valorificarea de noi pămînturi. Mecanizarea totală a culturii bumbacului ne va ajuta să ducem la îndeplinire această sarcină.

Datorită grijii de zi cu zi a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic și ajutorului frătesc al marelui popor rus, fratele nostru mai mare, poporul uzbek duce o viață îmbelsugată și civilizată. Frații, feciorii și nepoții noștri învață totul de la poporul rus, ei devin ingineri, agronomi și mecanici.

Poporul rus ne ajută în toate. Pentru aceasta eu îi mulțumesc din suflet în numele poporului uzbek, în numele colhoznicilor noștri.

H. TURSUNKULOV

de două ori Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Kaganovici” din regiunea Tașkent

De pe întinsul

Tării Sovietice

AȘEZAMINTE CULTURALE PENTRU COPII

În orașele din Uniunea Sovietică se construiesc în prezent sute de instituții pentru copii: palate ale pionierilor, stadioane, școli sportive și centre pentru tinerii amatori de tehnică.

Un mare număr de clădiri pentru școli muzicale, biblioteci și cluburi sportive destinate copiilor se construiesc în prezent în multe regiuni de taiga ale ținutului Primorie.

În prezent, în U.R.S.S. se numără 150.000 de biblioteci pentru copii, precum și aproape 150 de cluburi ale pionierilor, peste 750 centre ale tinerilor tehnicieni și naturaliști. Pentru întreținerea acestora au fost rezervate mari fonduri din bugetul de stat.

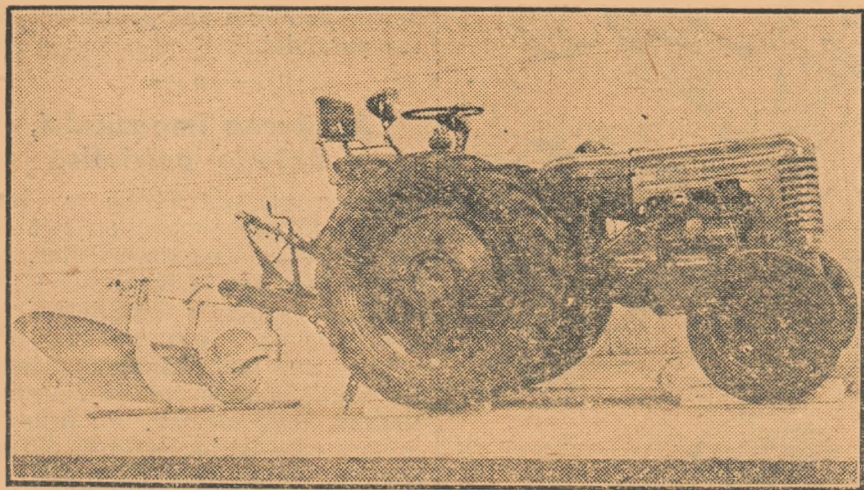
URIAȘUL DE PE FLUVIUL IRTIȘ

Pe malurile fluviului Irtiș, în apropierea orașului Semipa'atinsk, se află combinatul „M. I. Kainin” una din cele mai mari întreprinderi ale industriei alimentare din U.R.S.S. Acest uriaș al industriei alimentare, înzestrat cu tehnica cea mai nouă, prelucrează zilnic carnea dată de 18.000 berbeci, peste 2.000 vite cornute mari și 2.000 porci. Compresoare speciale cu o capacitate uriașă permit păstrarea unei cantități de peste 15.000 tone de carne. La fabrica de conserve, mașinile automate fabrică borcane, le umple cu produse de carne și le aranjează în autoclave sterilizate, unde conservele fierb la o temperatură de 120 grade. Combinatul de la Semipa'atinsk fabrică peste 70 de produse alimentare și o mare cantitate de preparate medicinale.

Uzina de la Briansk

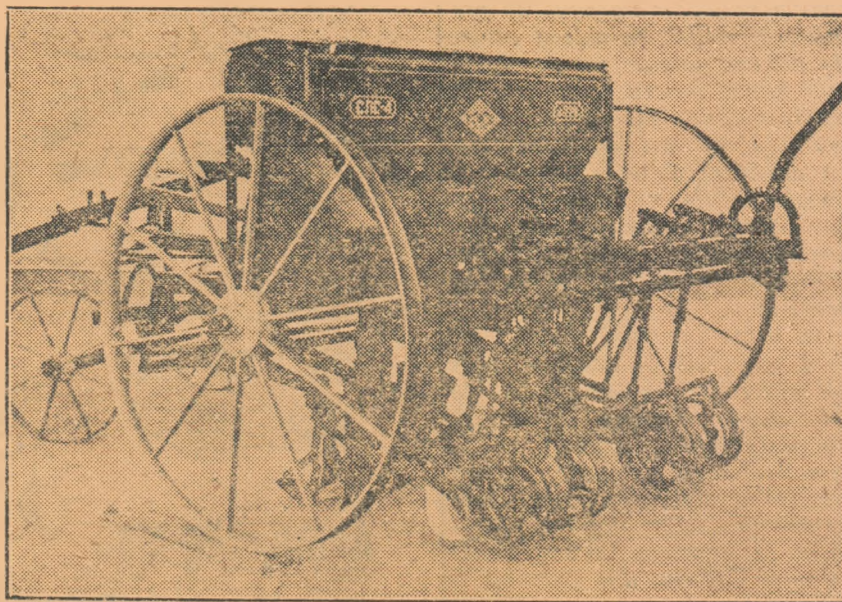
La Briansk s-au terminat lucrările de construcție a uzinei pentru fabricarea malțului roșu din secară, necesar industriei de panificație. Această uzină, care va fi una din cele mai mari din U.R.S.S., este înzestrată cu cele mai moderne mașini. În secțiile ei au fost instalate 50 de malaxoare rotative cu o capacitate de opt tone de grăunțe fiecare, transportoare și mecanisme complexe de ridicare. Toate procesele de muncă, începînd cu descărcarea cerealelor din vagoane și terminînd cu împachetarea produselor sînt mecanizate. Dirijarea procesului de producție se face cu ajutorul unor aparate automate.

MAȘINI NOI PE OGOARELE COLHOZNICE

Tractorul universal „HTZ-7” cu plug atașat. Tractorul are un motor cu benzină de 2 cilindri, de 12 cai putere. El are patru viteze, de la 4,09 la 12,73 km. pe oră.

Acest tip de tractor este folosit în legumicultură, pomicultură și alte ramuri ale producției agricole.

Semănătoarea în patru rînduri „SLS-4”, trasă de cal, pentru însămînțarea arpagicului.

Grădina gospodinei

Mult m-am minunat când primăvara trecută aflindu-mă pe prispă casei unei gospodine cu patru copii din raionul Craiova, și vorbind de legume, mi-a spus că deși ei sînt șase inși la masă, nu au cheltuit nici un ban pentru așa ceva, de ani de zile.

— Nu vă plac legumele? am întrebat-o eu.

— Ba încă, cum?! mi-a spus gospodina rîzînd.

— Atunci?

— Uite, vezi grădina noastră? N-are decît 500 metri pătrați, dar ea ne dă toate legumele.

— Cum așa? m-am mirat iar.

— Uite cum facem — mi-a vorbit femeia. În primul rînd îngrășăm bine de tot pămîntul. Semănăm cu rost, cu chibzuială legumele și le îngrijim cum trebuie.

Grădina o împărțim așa, — spuse femeia, luînd un creion cu care scrisese:

pentru roșii 100 metri pătrați
pentru cartofi 100 metri pătrați
pentru varză 80 metri pătrați
pentru fasole, mazăre 75 metri pătrați

pentru ceapă 50 metri pătrați
pentru castraveți, dovlecei 30 metri pătrați

pentru ardei, vinete 15 metri pătrați

pentru usturoi 10 metri pătrați
pentru morcovi, pătrunjel, sfeclă roșie 30 metri pătrați

pentru țelină, praz 10 metri pătrați.

— Și cu asta s-au făcut 500 metri pătrați, am spus eu atunci.

— Stai, stai că n-am isprăvit.

Între straturi pun salată și ridichi, spanac, mărar, pătrunjel. Dar toate cu socoteală. Înainte de roșii, ardei și vinete, pe care le punem mai tîrziu, semănăm salată și ridichi. După semințele de spanac, de salată și lobodă, pe care le semănăm cum se ivește primăvara, urmează roșii sau varza timpurie, apoi fasole de toamnă. Nu pierdem timp și îndată ce culegem mazărea și fasolea timpurie, punem varză de toamnă. După ridichi de lună, ceapă și usturoi verde, pun ardei și vinete și așa avem de toate din grădina noastră.

Ingrijirea de primăvară a familiilor de albine

Numeroși apicultori printre care Sava Ilie din Mărășești, raionul Panciu, Sirbu Petre, din Raucești, raionul Tg. Neamț și alții au cerut revistei noastre sfaturi despre albinărit.

Dă-măi jos răspunsul tov. **BOGDAN TEODOR**, doctor în apicultură.

Obținerea de recolte bogate de miere și ceară, depinde în cea mai mare măsură de felul cum vom pregăti în timpul primăverii familiile de albine.

Producții mari dau numai familiile care la începutul culesului mare au o populație de albine numeroasă și mult puieț căpăcit, care va înlocui pierderile zilnice de albine cu legătoare. Păstrarea căldurii în cuibul familiilor de albine este o condiție hotărîtoare pentru dezvoltarea lor de primăvară. Cuiburile familiilor se apără de pierderile de căldură prin: micșorarea volumului stupilor și prin împachetarea lor cu material de protecție atît pe laturi cît și deasupra și dedesubt. Pentru o bună creștere a puiețului este necesar ca primăvara, cit mai timpuriu, să avem în stupi faguri complet acoperiți de albine. În acest caz ele încălzesc o suprafață mare de faguri și deci se poate crește mult puieț. Metoda de strimtorarea a cuiburilor primăvara a fost creată de apicultorul sovietic Blinov. Această metodă constă în scoaterea din cuib a fagurilor care nu conțin puieț și miere, precum și aceia care nu sînt buni pentru prăsirea puiețului. Cuibul se așează către peretele stupului, mai în bătaia soarelui. Fagurii cu puieț se așează la mijloc,

de o parte și alta a lor așezîndu-se fagurii cu puțină miere (1 kg.) și păstura. În cuib se lasă atîția faguri cîtî pot fi complet acoperiți de albine (3-5). În total în cuib se lasă cel mult 3 kg. miere. După aceea fagurii se așează o diafragmă din lemn, care îngăduie trecerea al-

binelor pe dedesubt, iar în partea cealaltă a stupului se string toți fagurii cu miere și celulele goale. În fața fagurilor din cuib se lasă un urdiniș mic de 3-5 cm. Pentru a feri cuiburile de pierderile de căldură, mai ales la familiile ieșite slabe de la iarnă, ele se împachetează prin așezarea de șaltelețe făcute din paie (grosimea 7-10 cm.). Fundurile se apără împotriva pierderilor de căldură așezînd stupii direct pe un strat de paie. Crăpăturile din pereții stupilor se lipsesc cu lut. Pe măsură ce familiile de albine se dezvoltă, cuibul acestora trebuie lărgit. Pentru aceasta, stupul se va conduce după următoarea regulă. Cînd toți fagurii din cuibul strimtorat vor fi ocupați cu puieț, afară de cei doi faguri mărghiași cu miere și păstură, iar pe partea internă a unui din fagurii mărghiași matca începe să depună ouă, se adaugă familiei un fagure bun pentru creșterea puiețului. El se introduce între fagurile mărghiaș și acela cu puieț. După ce și acest fagure a fost ocupat cu puieț, se introduc alți faguri. La început cuibul se lărgește numai cu faguri clădiți, în care s-au prăsit pe puțin 2-3 generații de puieț, mai tîrziu cu faguri clădiți noi, în care nu s-a crescut puieț; iar atunci cînd apare culesul de primăvară la rapiță sau salcîm, deci albinele încep să producă ceară, lărgirea cuibului se face cu faguri artificiali.

Pentru stimularea ouatului mătcii se recomandă hrănirea familiilor prin descăpăcirea periodică a fagurilor cu miere ce se așează după diafragmă. Descăpăcirea fagurilor se face numai seara, folosîndu-se o furculiță obișnuită de masă. Lucrarea se face deasupra stupului, pentru a nu picura miere pe pereți sau pe jos. În timpul hrănirii se vor lua măsuri pentru prevenirea furțișugului, micșorîndu-se urdinișele. Adăptătorul din stupină va avea întotdeauna apă, deoarece albinele au nevoie de multă apă pentru creșterea puiețului.

Achitarea impozitului, o datorie patriotică

Numeroase sînt pildele de dragoste a țaranilor muncitori față de statul nostru democrat-popular. Această dragoste se manifestă și în achitarea la timp a impozitelor.

În comuna Șliuca, raionul Lugoj, cei mai mulți țarani muncitori își achită la timp sumele cuvenite statului drept impozit. În fruntea acestora care își fac o cinste din achitarea îndatoririlor către stat se află țaranii muncitori Vlad Dumitru, Francisc Wagner, Nicolae Gașpar și alții. Ei au înțeles că și în acest fel ajută la ridicarea bunăstării a poporului nostru muncitor.

Constantiniu Mihai
corespondent

Pe urmele materialelor apărute în „Albina”

În pagina 8-a a revistei noastre nr. 322 a apărut articolul intitulat „Nu tremură”. Prin acest articol, un corespondent al revistei noastre biciuia atitudinea de nepăsare a salariaților din secția gospodăriei comunale și industrie locale a sfatului popular al raionului Suceava, în ceea ce privește aprovizionarea cu lemne a comunelor Udești și Moara.

Răspunzînd criticii, organele locale în drept ne comunică acum că cele arătate de corespondentul nostru sînt juste. Pentru înlăturarea acestor lipsuri sfatul popular raional, prin secția gospodăriei comunale și industrie locale, a luat măsurile necesare pentru o cit mai bună aprovizionare cu lemne a comunelor respective. Locuitorii acestor comune nu vor fi nevoiți să mai umble după lemne dintr-un capăt în altul al raionului, puțindu-se aproviziona acum din pădurile aflate în apropiere.

În nr. 325 al revistei „Albina” a apărut un articol redacțional intitulat „Nepăsare față de pregătirea campaniei de însămînțări”. În articol se arată că în comuna Sihlea, raionul R. Sărat, comitetul de conducere al cooperativei nu s-a preocupat de aprovizionarea cu cele necesare pentru pregătirea și buna desfășurare a muncilor agricole de primăvară. Astfel, la cele 3 centre de reparat unelte nu se lucra mai nimic, pentru că fierarii nu aveau cărbuni. De asemenea, cooperativa nu era aprovizionată cu substanțe chimice pentru tratarea semințelor. Agentul agricol Jitaru Constantin, care cunoștea această situație, nu pomenea nimic despre asemenea probleme.

În urma apariției acestui articol, organele în drept au pornit pe teren și constatănd că cele semnalate corespund realității, au ajutat sfatul popular al comunei să-și întocmească un plan concret de muncă în cadrul campaniei de însămînțări. De asemenea, au organizat în cadrul căminului cultural din comună o conferință prin care s-a lămurit țaranilor muncitori importanța Hotărîrii din 3 martie 1954.

Să creștem cit mai mulți iepuri de casă

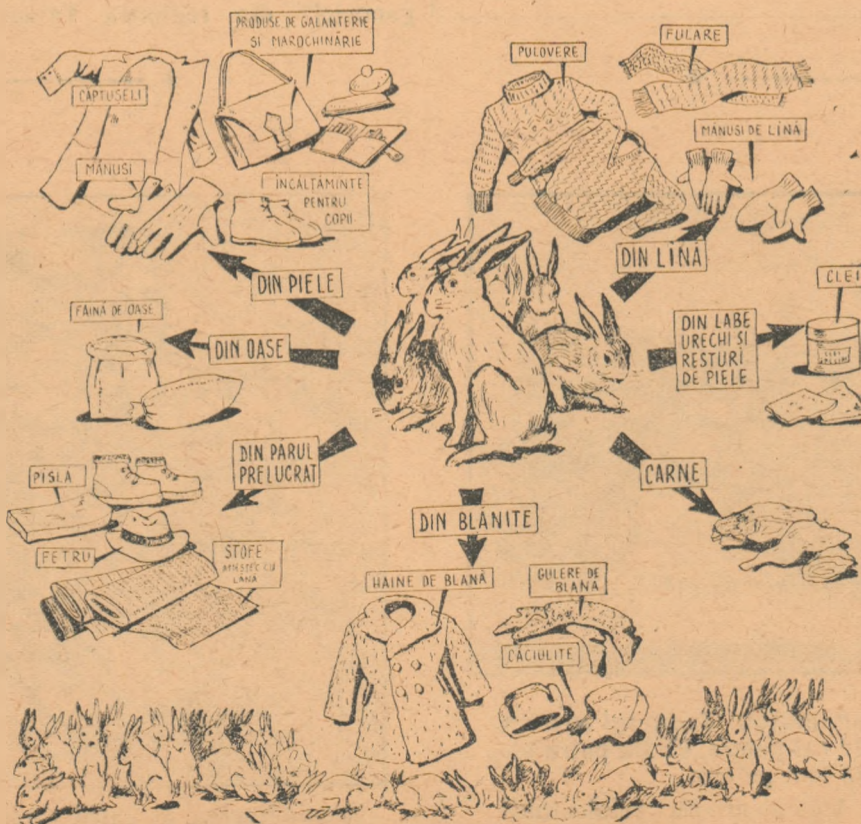
Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954-1956 pune accentul și pe dezvoltarea creșterii animalelor mici, care aduc mari foloase țaranilor muncitori. Așa cum se arată în Lege, pînă la sfîrșitul anului 1956 numărul iepurilor de casă, bunăoară, trebuie să ajungă la cel puțin un milion de capete.

În economia noastră națională, creșterea iepurilor de casă are o însemnătate deosebită pentru numeroasele produse ce se obțin de la aceste animale. Cine nu știe cit de gustoasă este carnea de iepure? În același timp ea este și mult mai hrănitoare decît carnea altor animale.

Pe de altă parte, blănițele moi și pufoase ale iepurilor sînt foarte

căutate de industria ușoară, deoarece prin prelucrare ele imită cele mai valoroase blănuri.

Din lîna iepurilor de casă, industria textilă fabrică de asemeni pulovere, mănuși, fulare, iar pîrul este folosit pentru producerea pislei și palăriilor de fetru. Pielicelele mai puțin valoroase se întrebunțează la fabricarea altor diferite produse ca genți, portofele și altele, iar labele și urechile servesc la prepararea cleiului. Iepurii de casă se înmulțesc foarte repede. Într-un an o iepuroaică poate făla de 5-7 ori, dînd cite 5-12 pui la fiecare fătare. Datorită acestei însușiri și mai ales faptului că tinerețel la vîrsta de 5-6 luni ajunge la maturitate, se poate realiza în scurt timp o sporire mare a numărului de iepuri.

INTR-UN AN SE OBTIN DELA O IEPUROAICA PESTE 72 PUI

ZIUA VICTORIEI

La 9 mai 1954 se împlinesc 9 ani de când popoarele au sărbătorit întâia oară victoria istorică a Armatei Sovietice împotriva Germaniei hitleriste. De atunci, an de an, popoarele lumii luptă tot mai unite, pentru a face ca să triumfe pretutindeni cauza sfântă a păcii.

Oamenii simpli fie că trăiesc în Polonia sau în Anglia, în Cehoslovacia sau în Germania, știu că numai datorită victoriei Armatei Sovietice lumea a putut fi salvată de barbaria fascistă. De aceea s-au strâns după cel de al doilea război mondial în jurul Uniunii Sovietice tot mai mulți prieteni, din toate țările lumii. Sutele de milioane de iubitori de pace văd în Uniunea Sovietică reazimul de nădejde al păcii. De acest lucru s-au convins popoarele în anii războiului împotriva fascismului, când Uniunea Sovietică, cu sprijinul maselor largi de pretutindeni, a pus la pământ mașina de război hitleristă, spre amărăciunea celor care au pus-o în picioare. Miliardarii din apus care împinseseră din umbră mina ucigașilor hitleriști, spumegau de furie că nu culegeau roadele așteptate. În timp ce monstrul zămislit de ei — Germania fascistă — era la pământ, marea Țară a Socialismului ieșea cu prestigiul mult întărit din război. Rănilor pricinuite de cotropitorii fasciști pe pământul Uniunii Sovietice au fost repede lecuite. Țara Sovietică se înalță azi mai mândră, mai frumoasă decît în

anii dinainte de război. De trei ori este mai puternică Uniunea Sovietică decît în ultimul an dinainte de război. Această creștere a forței Uniunii Sovietice dă noi speranțe milioanei de apărători ai păcii.

Zorii unei micșorări a încordării în relațiile internaționale sînt rezultatul propunerilor neîncetate făcute de Guvernul Sovietic. Pentru rezolvarea pe cale pașnică a neînțelegerilor din lume, așa cum propune Uniunea Sovietică, s-au desfășurat lucrările conferinței de la Berlin și au loc în aceste zile, lucrările conferinței de la Geneva.

Cercurile imperialiste apusene, îndeosebi cele americane, n-au renunțat la planurile lor de război. Însă în socotelile lor uită un singur lucru: că popoarele au o bună ținare de minte. Anii ultimului război le-au învățat să prețuiască anii de pace. Alături de armata de necuprins a luptătorilor pentru biruința păcii se află în primele rînduri și poporul nostru. Prin muncă dirză pentru înflorirea patriei, pentru îmbunătățirea necontenită a traiului, poporul nostru slujește cauza păcii.

Și în acest al noulea 9 mai, florile vor acoperi monumentele eroilor sovietici ridicate de oamenii simpli în toate colțurile lumii. Florile acestea vor însemna recunoștință pentru trecut, încredere în viitor, semnul unei adinci prețuiri dată glorioasei Armate Sovietice, poporului sovietic.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai peste hotare

MOSCOVA

Oamenii sovietici au sărbătorit cu însușețire ziua de 1 Mai — ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, sărbătoare a primăverii. Moscova era împodobită cu drapele, afișe și panouri frumoase. Dis de dimineață, în Piața Roșie și pe străzile învecinate s-au aliniat unitățile militare care au luat parte la parada de 1 Mai.

Limbile ceasornicelor din turnul Spasski al Kremlinului vestesc apropierea orei zece. La tribuna Mausoleului urcă conducătorii partidului comunist și guvernului sovietic, mareșali, amirali, generali. Cei prezenți îi întâmpină cu aplauze.

Mareșalul Bulganin își rostește cuvîntarea. Un „Ura” puternic răsună din piepturile ostașilor sovietici, acoperind ultimele cuvinte ale vorbitorului. Răsună imnul de stat al Uniunii Sovietice, bubuie salvele salutului de artilerie... Incepe parada. După terminarea parăzii militare a început demonstrația sâr-

bătorească a oamenilor muncii din Moscova.

Coloanele oamenilor muncii trec fără întrerupere. Răsună cîntece despre viața fericită din Țara Sovietică, despre prietenia popoarelor. Demonstrația de 1 Mai a durat 5 ore. Ea a fost o strălucitoare manifestare a unității de nezdruclinat a poporului sovietic, a partidului comunist și guvernului sovietic. Demonstrația a arătat voiața neclintită a oamenilor sovietici de a menține și întări pacea, de a obține slăbirea continuă a încordării internaționale, de a întări colaborarea internațională.

PEKIN

Capitala R. P. Chineze — Pekin — a îmbrăcat vestmint de sărbătoare. Pretutindeni se vedeau steaguri și pancarte, portrete ale conducătorilor Partidului Comunist Chinez și ai guvernului popular.

Ora 10 dimineața. În piața Tiananmîn răsună ovații furtivoase. La tribuna centrală urcă

Mao Tze-dun împreună cu ceilalți membri ai Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, conducătorii ai partidelor democratice și ai guvernului popular.

Prin piață trec muncitorii, feroviarii, țărani din satele învecinate, funcționarii din instituțiile de stat și întreprinderile comerciale, după care urmează studenții, oamenii de cultură. La demonstrația de 1 Mai de la Pekin au luat parte 500.000 de persoane.

LONDRA

Aproape 40.000 de locuitori ai capitalei Angliei, reprezentînd numeroase organizații de partid, sindicale și obștești au manifestat de 1 Mai.

Demonstrații purtau lozinci și pancarte cerînd încetarea politică a cursei înarmărilor și de pregătire a unui nou război, interzicerea armelor de ucidere în masă, încetarea războaielor coloniale și a politicii de reînviere a militarismului german.

Problema coreeană în discuția conferinței de la Geneva

În săptămîna care a trecut, ca și în aceste zile, privirile multor milioane de oameni se îndreaptă către conferința de la Geneva. Această conferință are menirea să rezolve principalele probleme ale Asiei. Primul punct de pe ordinea de zi a conferinței este problema coreeană. Pentru soluționarea pașnică a problemei coreene, ministrul de afaceri externe al R.P.D. Coreene, Nam Ir, a făcut propuneri cît se poate de limpezi.

În cuvîntarea sa rostită în cadrul conferinței, ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene a prezentat propunerea cu privire la reglementarea pașnică a problemei coreene intitulată „Cu privire la restabilirea unității naționale a Coreei și la desfășurarea unor alegeri libere pe întreaga Coree”. La baza acestor propuneri stă organizarea unor alegeri libere pentru Adunarea Națională a Coreei, care să formeze un guvern unic pe întreaga Coree. Pentru asigurarea desfășurării alegerilor în condiții de adevărată libertate, ar urma ca ele să fie supravegheate de o comisie formată din reprezentanți ai Coreei de nord și de sud. Desfășurarea alegerilor urmează să se facă de însuși coreeni, fără nici un amestec din afară. Propunerea coreeană prevede retragerea de pe teritoriul Coreei, în termen de șase luni, a tuturor forțelor armate străine. Este ușor de înțeles că acest plan poate prinde viață dacă se va ține seamă că unificarea Coreei pe cale pașnică și ținerea de alegeri libere sînt probleme care îl privesc pe poporul coreean însuși, care poate și trebuie să și le rezolve singur.

Propunerea ministrului de externe al R.P.D. Coreene a fost sprijinită prin discursurile rostite pe rînd în cadrul conferinței, de către șeful delegației R.P. Chineze, Ciu En-lai și șeful delegației sovietice, V. M. Molotov.

Nimeni nu a putut aduce vreun argument serios împotriva propunerilor limpezi ale delegației R.P.D. Coreene. Ziarele burgheze reacționare s-au mulțumit să treacă sub tăcere aceste propuneri. Cît îl privește pe ministrul de externe al S.U.A., Dulles, care în cuvîntarea rostită la conferință s-a opus propunerilor delegației R.P.D. Coreene, nici el nu a putut să-și susțină cu nimic punctul său de vedere. Ca de obicei, Dulles s-a dedat la calomniile împotriva țărilor democratice. Dulles a repetat din nou vechile minciuni cu privire la pretinsa agresiune a R.P.D. Coreene și a R.P. Chineze împotriva Coreei de sud. Dar cine poate da crezare unor afirmații că coreenii sînt agresori la ei acasă, iar Statele Unite ale Americii își apără granițele la o depărtare de 8.000 km.? Refuzînd retragerea trupelor străine din Coreea de sud, Dulles a dat în vileag adevăratele planuri ale cercurilor conducătoare americane. Este limpede că Statele Unite doresc să mențină mai departe Coreea de sud sub ocupația lor militară, folosind-o drept instrument de agresiune împotriva R.P.D. Coreene, R.P. Chineze și U.R.S.S. Dar cercurile imperialiste americane se înșeală că vor obține la Geneva ceea ce n-au putut obține pe cîmpul de luptă.

Izbuonirile războinice ale lui Dulles în problemele Asiei întîlnesc dezaprobare atît din partea francezilor cît și a englezilor.

În fața nemulțumirilor crescînde ale popoarelor, chiar președintele Eisenhower, în declarații făcute de curînd, a dat înapoi față de ieșirile războinice ale lui Dulles. Astfel se și explică plecarea neașteptată a lui Dulles de la Geneva și înlocuirea lui la conducerea delegației americane la conferință cu Walter Bedell Smith, subsecretar la departamentul de stat al S.U.A.

Pentru rezolvarea pașnică a problemei coreene, ca și a tuturor problemelor Asiei, se va putea ajunge la un acord numai cu condiția ca popoarele Asiei să-și rezolve singure treburile lor.

Așa cum soarele primăverii învinge ghețurile iernii, pacea învinge războiul. Soarele acestei primăveri luminează munca poporului coreean de reconstrucție pașnică a țării sale. Acolo unde bombele cotropitorilor americani au semănat ruine și moarte se înalță din nou construcții semețe; orașele și satele R.P.D. Coreene renasc din ruine.

Priviți în prima fotografie: reconstrucția unei școli sătești. În cealaltă fotografie se vede reconstrucția unui pod de cale ferată distrus de aviația americană. Ca și în timpul războiului împotriva cotropitorilor americani și în munca de reconstrucție, poporul coreean primește ajutorul frățesc al voluntarilor chinezi.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Minunea din Petrești

Zarvă mare. Femei, copii, bărbați, au înconjurat-o pe Maria, cea cu casa în marginea satului, și-au pus-o să povestească, — nici ea nu mai știe pentru a căta oară — minunea. Maria nu mai prididește făcând la cruci și povestind.

— Mă-s bătrână dar una ca asta n-am văzut, n-am auzit. Spuneți și voi s-a pomenit vreodată ca o vacă stearpă să dea lapte? Uite a lui Toader Vasile îi stearpă și dă lapte.

— N-o fi stearpă — își arată în doiala o femeie.

— Cum să nu fie când are hirtie de la doctorul veterinar Oțel, în care scrie că-i stearpă.

— Atunci nu dă lapte.

— Asta-i bună, cum să nu dea, când am văzut contractul cu cooperativa... 1.500 de litri s-a obligat să predea. Nevastă-sa spune că într-o lună îi gata, termină.

Despre vaca cea făcătoare de minuni s-a aflat în tot satul și dincolo de marginile lui, dar nu s-a găsit omul care să dezlege adevărul. Și Toader Vasile își face de cap la centrul pentru colectarea laptelui al cărui responsabil este. Trece țărănilor care duc laptele la colectare un procent mai mic de grăsime decât cel real, pentru a-l putea îndoi cu apă; pe cei care mișcă din urechi, ca pe vremuri la cătanie, îi trece cu cota predată. Iar pentru că centrul pentru colectarea laptelui e...
o „vacă” tare bună de mulș, îi rămâne destul lapte să vândă cooperativei. Atât de mult îi rămâne, încât n-o să fie de mirare dacă o să auzim peste câteva zile că Toader Vasile a contractat 10.000 litri de lapte cu cooperativa și... mulge și caii. Că de, nu-i greu să se întâmple astfel de minuni în Petrești, regiunea Cluj, unde o singură „minune” nu s-a întâmplat... să ia cineva măsuri.

Construcții ZBURĂTOARE

N-ai auzit de tovarășul Irimia Isache? Păi de ce n-ai auzit? Se poate?! Să n-auziți dumnea-voastră de un tehnician al secției gospodărie comunală a sfatului popular raional Tg. Nehmț? Știți cum e tovarășul Irimia? Ca argintul viu, zău, așa-i. Știți cum primește sarcinile de la șefii săi? Nu știți. Să vă spun eu. Dacă Irimia primește o sarcină de la un șef, să zicem de la tovarășul Ungureanu, șeful secției gospodărie comunală, ca în termen de două zile să identifice terenurile cele mai bune pentru construcția căminelor culturale sătești din întreg raionul, pe Irimia al nostru, numai ce-l auzi:

— S-a făcut, tovarășe. Nu în două zile, într-o singură zi. Nu mă cunoașteți. Eu sint ca argintul viu.
Nu de mult tovarășul Ungureanu i-a spus lui Irimia:
— Stai pe teren mai multe zile și controlezi cu atenție mersul lucrărilor de construcție a căminelor culturale din Bălătești, Timișești și Răucești. Și fii cât mai expeditiv, îi mai spuse șeful.

— S-a făcut, tovarășe, nu e mare lucru.
Peste două zile Irimia s-a învârtit la reședință.
— Așa repede? s-a mirat tovarășul Ungureanu.
— Gata! N-ai spus să fii expeditiv?

Tehnicianul a fost așa de expeditiv, încât a trecut în viteză bicicletei prin comunele cu pricina.
Rezultatele n-au întârziat să se vadă: căminul cultural din Bălătești s-a construit pe un teren mocirlos; iar când a ajuns construcția la înălțimea unui om, pământul n-a mai rezistat și căminul s-a lăsat într-o rină... S-a renunțat la construcția lui, pînă când se vor strînge alte sume prin autoimpunere, căci sătenii sînt mult să aibă cămin în sat.
In Timișești de vreo doi ani și ceva se tot construiește căminul cultural. La început s-au făcut 20.000 cărămizi, tocmai bune pentru... aruncat! Mai tirziu s-au făcut alte 13.000 care au dispărut, fiindcă de, astea nu erau ca cele dintîi, erau de bună calitate.
In sîrșit... și în Răucești s-a început construirea unui cămin cultural. Spre ghinionul sătenilor și această construcție a fost făcută pe teren mocirlos. Pământul a fost atât de rezistent încît construcția n-a mai putut rezista și bucăți întregi din ea au luat-o razna care încotro. Și odată cu ele și citeva mii de lei strînși prin autoimpunere. Și toate acestea cu avizul „tehnicianului” Irimia Isache! Se putea ca Irimia să nu dea și de data aceasta cu oiștea-n gard?

Ca om gospodar ce sînt, am voit să-mi fac și eu o casă. M-am gândit ca în această privință să cer avizul tehnic al tovarășilor Irimia și Ungureanu.
Fericesc și acum clipa că nu m-am dus la ei. Cu indicațiile lor te pomeniști că-și lua șoborul căsuța pe care vreau s-o construiesc.

LIVIU ȘERBU

Cum se afirmă unii!

Gheorghe Avram și Babiac Ion sînt doi cetățeni din Galicea Mare, raionul Băilești. Primul era și director al căminului cultural, al doilea era și responsabilul cinematografului din comună.

— Frate Gheorghică — i-a zis într-o zi Babiac lui Avram — nu știi ce să fac să mă afirm și eu cu ceva în viață. Caut rețeta fericirii...

— Ei, dragă Ioanel a oftat prelung directorul căminului. Crezi că eu n-aș vrea să mă afirm cu ceva mai serios în viață?...

Tempul a trecut. Și tot căutînd rețeta fericirii, responsabilul cinematografului a găsit-o într-o scară. Când s-a terminat filmul, s-a terminat și cu banii încasați în seara aceea... vreo 800 lei.

Auzind că Babiac a reușit să se „afirme” cu suma de mai sus, Avram n-a vrut să se lase mai prejos: s-a „afirmat” și el cu 1.000 de lei din fondurile căminului. Suma i s-a părut însă prea mică. De aceea a mai căutat un prilej și s-a „afirmat” cu încă 1.000 de lei. Tot din... fondurile căminului. Prima mie de lei a luat-o cu stînga. A doua cu dreapta. Să nu știe stînga ce face dreapta. N-are de unde să se afe — și-a dat Avram cu părerea. Dar s-a aflat. Doi experți contabili au sosit în comună și au început să facă cercetări. Numai că cercetările mergînd ca melcul, oamenii au început să întrebe ce se aude cu expertiza?

— Aveți răbdare! au spus experții. Măsurile nu vor întârzia! Se va avea în vedere fiecare, în raport cu vina...

Intr-adevăr, măsurile n-au întârziat. Astfel, învățătorul Babiac Ion, care a sustras 800 lei, a fost... mutat la Giubega. Cu Gheorghe Avram s-a procedat însă mai serios: fiindcă numitul și-a însușit o sumă mai mare, a fost... numit director al școlii din centrul raional Băilești. Adică s-a avut în vedere fiecare... în raport cu vina. Că dacă s-ar fi „afirmat” cu sume mai mari... cine știe ce s-ar fi întâmplat cu ei! Avram și acum își mai face procese de conștiință că nu s-a „afirmat” măcar cu 4.000 lei... Ajungea sigur inspector școlar!

Socoteala lui Gheorghe Avram nu-i de loc rea. Din cauza ei ar putea însă să-și găsească nașul cu cei care lucrează la secția învățămînt a sfatului popular raional. Nu de alta, dar dorind s-ajungă inspector vrea să le ia locul și... e interesul lor să ia măsuri.

După o corespondență trimisă de Ion Pătrășcu

MĂȘTURAȘA

Flăcăi veseli ca-n Bixad, raionul Negrești, nu prea găsești. Veseli la petreceri, iuți la joc, îndemînateci la treabă, neîntrecuți la șotii, așa-s ei. Numai că se întâmplă cite odată să se prea întreacă cu gluma. Bunăoară, acum citeva zile. A vorbit președintele sfatului cu ei să formeze o echipă și să stropască pomii.
— Fiți cu grijă — i-a sfătuit președintele — nu risipiți soluția.
— Fiți fără grijă — a răspuns tînărul Gherea Dumitru, responsabilul echipei.
Și au plecat tinerii să stropască pomii cu soluție.
— Știți ce — le-a spus Gherea

tinerilor — n-are nici un haz să stropim pomii. Nu-i treabă pe măsură noastră. Hai să facem ceva mai plăcut. Mă, tîncule, ia fă-te lingă nen-tu să-ți dea bomboane — l-a chemat el pe primul copil ieșit în cale.

Copilul s-a apropiat. Intr-o clipă l-au stropit de arăta galben ca turta de ceară. Au venit apoi la rînd vacile, porcii, găinele.

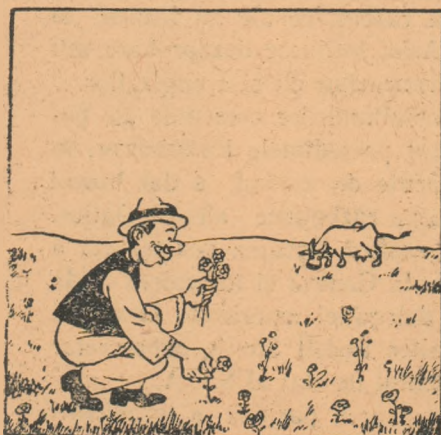
— Vedeți, mă, ce înseamnă să aveți șef pe unul mai cu cap decât voi — se lauda Gherea. A cui a fost ideea? A mea.

Spre seară treaba era pe sîrșite. Copiii, animale și păsări se ascun-

seseră de frica prea veselei echipe de stropit pomii. După ce a golit restul de soluție în rîu, să vadă dacă mor peștii, Gherea Dumitru s-a întors în fruntea echipei sale la sfat.
— Ei, cum stați pe ziua de astăzi? — i-a întrebat agentul agricol.

— Noi n-am stat — i-a retezat-o Gherea. Dacă stam nu terminam.
— Cum, ați și terminat, nu se poate!? Aveți de lucru pentru citeva zile — s-a mirat agentul agricol.
Agentul agricol s-a convins că brigada lui Gherea a terminat... soluția, abia în drum spre casă. Toți cîinii erau vopsiți în galben.

DIN ÎNTÂMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI

Hai să culeg violete
De miros să mă îmbete.

Ia să smulg și pălămidă
Să scap griul de obidă.

Mi-s bătrîn, dar violete
Uite, na, că dau la fete!

...Pălămida-ți fac cadou,
Că-i destulă-n lanul tău!